

Zbigniew Bagniewski

Świerczów, pow. Namysłów

Informator Archeologiczny : badania 1, 19-21

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

połączonych niskim korytarzem oraz sporego oborzyska, zapewne pozostałości dawnej komory jaskini.

Część osadów w komorach była naruszona dawnymi /być może sondażowymi/ wykopami.

W trakcie badań założono trzy wykopy, dwa w komorze północnej, jeden u wylotu komory południowej. Wykopu III w komorze północnej nie ukończono, będzie on kontynuowany w następnym sezonie.

Warstwy wierzchnie /m.in. częściowo stara hałda/ dostarczyły zabytków holocenijskich /w tym neolitycznych i wczesnośredniowiecznych/ Warstwy niższe - lessowe /uchwycone wyłącznie w komorze północnej/ zawierały m.in. dwa ubogie paleolityczne poziomy kulturowe. Wyższy z nich pochodzi z górnego paleolitu, niższy - ze środkowego.

Przewiduje się kontynuację badań.

Ś W I E C I E C H Ó W - lasak patrz neolit
pow. Kraśnik

Ś W I E R C Z Ó W, pow. Namysłów Katedra Archeologii Uniwersy-
tetu Wrocławskiego

Badania prowadził mgr Zbigniew Bagniewski, w czasie od 22.V do 6.VI, finansował - WKZ w Opolu.

Mezolityczne stanowisko wydmore /stan nr 1/, położone jest około 8000 m na pół-wsch od Świerczowa, w pobliżu podmokłej doliny Kluczborskiej Strugi. Powierzchnie wydmy - ostatnio zalesione - noszą ślady deflacji i zniszczone są współczesnymi wykopami.

Celem prac ratowniczych było wyeksplorowanie skupienia krze-

miennego, odkrytego uprzednio, w czasie badań powierzchniowych. Skupienie /134 okazy/, znajdowało się w środkowej części wydmy, długiej około 400 m, stanowiącej wschodnią krawędź terenu piaszczystego. Około 120 m na pół od niego, odkryto drugie skupienie /ponad 90 okazów/.

Wykop o powierzchni 121 m², założono w centralnej części skupienia 1, na kulminacji wału wydmy, noszącego tu ślady deflacji. W profilu wykopu wyróżniono następujące warstwy:

- 1 - sypkiej, piaszczystej próchnicy /głęb. 0-20 cm/,
- 2 - drobnoziarnistych żółtych piasków, z domieszką próchnicy w stropie / głęb. 20-40 cm/,
- 3 - drobnoziarnistych żółtych piasków, smugowanych konkracjami żelazistymi /głęb. 40 cm - spągu nie uchwycono/.

Prawie cały materiał archeologiczny leżał w w-wie 1. W w-wie 2 - znaleziono ok 5% zabytków. Pojedyncze okazy wystąpiły na głęb. 30-40 cm.

Ogółem wykop I/67 dostarczył 1189 artefaktów, w tym: 45 narzędzi i 16 rdzeni. Około 20% materiału jest silnie zgrzana i popękana, a znaczna część - uszkodzona mechanicznie. Najliczniejszą grupę narzędziową stanowią skrobacze wieloraki /12 szt./. Następnie - zbrojniki /11 szt./, wśród których najwięcej jest trójkątów /4 szt./ i trapezów / 3 szt./. Drapaczy znaleziono 6, w przewadze małych i mikrolitycznych. Pozostałe narzędzia wystąpiły w pojedynczych okazach. Rdzenie są głównie wiórowe jednopiętowe, jest kilka wiórowych dwupiętowych i ze zmienioną orientacją oraz pojedyncze okazy wióro-odłupkowe. Planigrafia nie wykazała skupienia zabytków.

W krzemienicy odkryto dwie jamy, wypełnione piaszczystą próchnicą ciemnobrunatną, płytami czarną, z licznymi okruchami węgla drzewnych i pojedynczymi ułankami ceramiki łużyckiej. Średnica większej jamy wynosiła 110 cm, a głęb. - 45 cm od powierzchni w-wy 2.

W całym wykopie znajdowano drobne, czasem przepalone, fragmenty przemytych kości. Prawdopodobnie są to kości ludzkie, być może związane z ceramiką łużycką. Pozwala to przypuszczać, że na stanowisko mezolityczne, nawarstwiło się cmentarzysko łużyckie, które uległo zniszczeniu.

Po wstępnej analizie materiału, wydaje się słusznym, odkryty mezolityczny zespół krzemienisty datować na okres borealny, czy raczej jego schyłek.

Z racji zagrożenia stanowiska oraz konieczności wyeksplorowania krzemienicy do końca, wskazana jest dalsza kontynuacja badań.

S W I Ę T O S Z Y Ń, pow. Milicz

Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadził mgr Zbigniew Bagniewski, finansował - Uniwersytet Wrocławski.

Stanowisko 2.

Prace miały charakter badań systematycznych i prowadzone były na terenie osady, którą ogólnie należy datować na schyłek mezolitu. Przebadano obszar 125 m² uzyskując 2238 krzemieni, w tym 129 narzędzi i 28 rdzeni. Spośród narzędzi na pierwszy plan wysuwają się skrobacze /49 szt./, zbrojniki /20 szt./, drapacze /11 szt./, wióry mikrołuskane z wnękami /16 szt./ oraz odłupki mikrołuskane /15 szt./. W trakcie omawianych badań odkryto również krawędź bardzo bogatej krzemienicy, także mezolitycznej, którą będzie się nadal eksplorować w latach przyszłych.

Stanowisko 3.

Prace miały charakter badań systematycznych. Objęto nimi osadę,